

Kráska

NENÍ VE VELIKOSTI,
ALE V POMĚRECH

*Kromě příjmení, které plastický chirurg **Ondřej Měšťák** (41) sdílí se svým otcem Janem, taktéž známým plastickým chirurgem, ho v oboru proslavily zejména operace prsou, jimž se věnuje jak na klinice estetické medicíny Esthé, tak v Praze ve Fakultní nemocnici Bulovka. Co pro něj znamená krása? S jakými příběhy se setkává a proč některé operace ženám rozmlouvá?*

TEXT: ELIŠKA VRBOVÁ

Vaší specializací jsou hlavně plastické operace prsou, ale věnujete se i rhinoplastikám. S jakou motivací k operaci nosu se u pacientů nejčastěji setkáváte?

V zásadě jde jen o to, že se jim jejich nos nelíbí a chtěli by udělat jiný. Záleží také, s jakými reakcemi okolí se setkávají, hodně lidí skončí u plastických chirurgů právě kvůli svým blízkým. Měli jsme pacientku, která přišla, že chce udělat rhinoplastiku, a já jsem jí říkal, že je krásná, že žádný nový nos nepotřebuje, protože ten její nos je úplně v pohodě. Jenže ona má mámu, která jí posílá fotky v různých úhlech a nasvětleních tak, že ten nos vypadá fakt velký. Dokonce i přítel jí říká, že má velký nos, takže jsem jí pak řekl, že ona nepotřebuje vyměnit nos, ale svoje okolí, ať se na ně vykašle a jde žít s někým jiným. Je důležité, aby plastik lidem zákrok neudělal, když ho nepotřebují, a aby jim to vymluvil, což se u nás taky často stane. Odejdou, jsou spokojení, a přitom nemají udělaný žádný zákrok. Samozřejmě také záleží, jak se oni sami cítí ve svém těle.

Jak často se vám něco podobného stává?

Zákrok nedoporučíme asi u třetiny patientek a pacientů. Jde většinou o víčka, zmíněné nosy a občas modelace prsou.

Zvětšení prsou ale vymluvit prakticky nejde. Asi u deseti procent patientek mi to opravdu přijde zbytečné, říkám jim, že mají hezká prsa a operaci nepotřebují, ale ony stejně chtějí mít poprsí pevnější a větší, tak to nakonec udělám. Důvodem je, že mi záleží na tom, aby jim ta prsa zůstala stejně hezká. Kdybych jim operaci odmítl, šly by stejně někam jinam a tam by jim třeba udělali nějaké strašné balony. A to by byla škoda. Můj cíl je, aby augmentace nebyla vůbec poznat a aby prsa byla hezká tvarově. Není důležitá velikost, ale tvar. Navíc, každý má jinou kapacitu – velké implantáty na některých ženách už nemusejí vypadat hezky. Když chce někdo opravdu výraznou velikostní změnu, tak doporučuju kolegy. To většinou nedělám.

Co musíte u pacientky před zvětšením prsou vzít v úvahu?

V tom je to právě složité, že někdo řekne: Kamarádce jste dali implantáty, má super prsa, proč je neuděláte i mně? U každé pacientky musím analyzovat asymetrie, pevnost tkáně, hodně také hraje roli, jaký má hrudník, jestli je rovný, nebo dovnitř. Většina hubených žen má širokou hrudní kost, a když jim dáte implantáty, nepodaří se vám přiblížit je k sobě. Mají tendenci sjíždět po žebrech od sebe do stran, takže je nutné použít o něco komplikovanější metodu takzvané vnitřní

podprsenky. Zkrátka je třeba vycházet z anatomie, aby žena věděla, co může od operace očekávat. Zhruba u dvaceti procent dáme jenom implantát, skoro jakýkoli, a mají super výsledek. Přibližně u šedesáti procent žen musíme zákrok poladit trochu víc, vybrat správný anatomický implantát na míru. A pak je asi tak dvacet procent pacientek, u nichž když se udělá klasická technika augmentace, tak mají velmi špatný výsledek – velkou mezeru mezi prsy, viditelné implantáty. I to jsme schopni opravit, ale pak se jedná o technicky náročné zákroky, které netrvají půl hodiny jako normální zvětšení prsou, ale třeba dvě hodiny.

Pořád u prsou vede zvětšování, nebo se často setkáváte i se zmenšováním?

Zmenšování děláme hodně, ale augmentaci děláme tak čtyřikrát víc. Redukce se dělají i na pojišťovnu, ty děláme na Bulovce, ale když pacientky nechtějí čekat, můžou přijít i na Esthé. Redukuje se většinou od velikosti E dál, což má opravdu obrovský vliv na kvalitu života. Ženy pak snadněji vyberou obléčení, líp se jim sportuje a cítí se líp ve vlastním těle. Některé pacientky chtějí

prsa zmenšit i z velikosti C, občas chtějí naopak co nejmenší prsa, protože jim nějakým způsobem vadí. Zmenšení prsu je hodně efektivní, nepřiliš náročný výkon a ženy po té operaci opravdu rozkvetou, hned druhý den mají radost, že se té záťže zbavily.

Stává se vám, že vidíte, že jste díky své práci někomu viditelně zvedli sebevědomí? Je to poznat?

Silné příběhy jsou, když děláme rekonstrukci třeba u pacientky po ablaci kvůli karcinomu. Třeba u takové, která se pak vdala a měla pocit, že bez prsu nemá sebevědomí začít normální partnerský život. Díky plastice se jí opravdu změnil život. Pak jsou takové normální příběhy lidí, kterým uděláme nos a začnou být obecně sebevědomější a ve vztazích a v běžném životě se cítí šťastnější. To je docela časté. Ale kvalitu života a sebevědomí žen ovlivňují i malá prsa. Někdy si z nich dělají legraci v práci, některé si pro to dobírá i vlastní táta. Ty ženy jsou z toho pak tak v depresi, že se nesvléknou ani před partnerem.

Chodí k vám na zákroky i muži?

Přímo ke mně méně, ale chodí na víčka, na liposukci břicha a boků, když nejsou vyloženi obézní, ale mají jen nadbytek na břiše, který se jim nedaří shodit. Docela časté je odstranění gynekomastie, zvětšené prsní žlázy u mužů. Neinvasivní procedury jako botox nebo výplně obličeje nejsou u mužů v Česku tak rozšířené jako v Americe. Musí se s tím pracovat extrémně opatrně, aby se obličej nefeminizoval.

Co si myslíte o trendu zvětšování rtů?

To je kapitola sama pro sebe, vidím to jako problém vnímání estetiky. Souvisí to s určitými sociálními skupinami. Když má někdo kolem sebe samé holky se zvětšenými rty, tak

se mu posune vnímání krásy. Většina mužů, se kterými se bavím, říká, že se jim to nelíbí, ale nevím, jestli to není jen proto, že nechtějí vypadat hloupě. (smích) Záleží, jak se to udělá. Ret jde zvětšit hezky, ale musí se to provést na etapy a musí se respektovat jeho anatomie. Další věc je funkčnost, jakým způsobem se ret hýbe při řeči. Na Instagramu to může vypadat hezky, ale když pak žena mluví a ret se nehýbe, vypadá to divně. Já jsem v tomhle celkem radikální, myslím, že my jako plastičtí chirurgové bychom měli být určitými

garanty estetiky a krásy. Podporovat a ukazovat to, co je hezké. A krása je jenom jedna, i když variabilní. Spočívá v poměrech, které jsou dané: například horní ret by měl být 1,618krát menší než dolní. Neznamená to, že všichni mají být stejní, ale že víme, jak mají ty tvary vypadat. Doufejme, že nafouknuté rty jsou jenom přechodný trend. Myslím, že většina populace s tím úplně nesouzní. V estetické medicíně by se měly dělat jenom věci, které jsou přirozené a nejdou vůbec poznat.

Jak udržujete work-life balance? Zbývá vám na rodinu a zájmy dost času?

Mě práce do určité míry nabíjí, ale změna je život a je důležitá. S dětmi se přes týden nevidím tolik, kolik bych chtěl, ale snažím se brát si víc dovolenou a být s nimi u moře, kde trávíme hodně času. Nevydržel bych ležet na pláži, takže dělám vodní sporty jako kite nebo windsurf. Pak jsem celý den s rodinou, mám tam home office a stejně dělám práci, třeba píšu knížky a články. Snažíme se spíš odjíždět z Česka pryč, třeba i na hory v zimě, tam zase lyžuju, mám ale rád i snowboard, skialpy a běžky. Děláme všechny sporty, co můžu, jen je problém s vybavením, že se to nikam nevejde. (smích)

„V estetické medicíně by se měly dělat jenom věci, které jsou přirozené.“

Ondřej Měšťák s manželkou Kateřinou a dětmi na dovolené.

